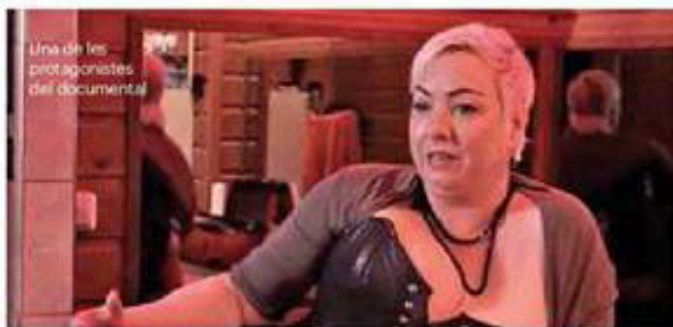

ressenyas

Una de les protagonistes del documental

'Nues': Mirades concretes sobre la prostitució

Isabel Benítez | @jerborejuo

És obvi que els debats al voltant de la prostitució són difícils. Aquest documental, però, tant per la durada com per la diversitat de veus, és un candidat sòlid pels cinefòrums feministes sobre les dimensions clau de la mercantilització de la sexualitat de les dones: treball, llibertat, necessitat i vulnerabilitat social.

A través de l'entrevista crua, sense veu en off, s'enllacen els testimonis de dones africanes, sud-americanes, trans i catalanes, alternant fragments d'entrevistes amb expertes en tràfic per a l'explotació sexual i associacions regulacionistes. La tensió es fa palesa des del minut inicial, en què una dona prega a Déu per aconseguir "una feina", mentre el rètol la presenta com a "treballadora sexual". Aquest punt de partida també ens assenyala la forta violència estructural -classista, racista, misògina i transfòbia- que marca el dia a dia de la majoria de les entrevistades. Totes, tret d'una, radicades a Barcelona. Parlen, nues, dones de tots tipus: una escort reivindicant la seva capacitat de negociació individual sense límits, juntament amb discursos que reivindiquen la dignitat i el suport mutu quotidians com a eines bàsiques per sobreviure -literalment- a ganivetades, violacions, explotació per madams, robatoris o la re-

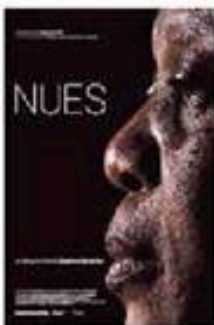
alització de serveis contra la pròpia orientació sexual ("Sóc lesbiana però haig d'atendre homes").

Els contrastos són continus: "La prostitució és un camp d'alliberament sexual" vs. "No vull continuar follant i xuclant". La segregació laboral de les trans, la migració i la monoparentalitat van de la mà d'una ferma voluntat de tirar endavant i d'expressar-se com a lluitadores. Potser es troben a faltar actors clau com ara la patronal dels clubs, els puters, clients, xifres i potser l'anàlisi de models alternatius al centre europeu, com ara el model nòrdic o neozelandès. Hauria estat interessant incorporar la mirada retrospectiva sobre què ha passat perquè la prostitució -pràcticament desapareguda durant els anys 80- hagi crescut fins a fer de l'Estat espanyol un destí internacional de turisme sexual. Seixanta minuts que transpiren violència, però també esperit de lluita i molta humanitat i solidaritat, sense paternalismes ni condescendència. ●

DOCUMENTAL
Nues

Direcció i producció:
Susanna Barranco
Barcelona, 2017
60 minuts

Feminismes, més enllà de Marx

Jordi Garcia | @La_Directa

En el llibre *El patriarcat del salari*, editat per Tigre de Paper -traduït per Anna Llisterrí i Àngel Ferrero-, Silvia Federici mostra la crítica iniciada per les feministes dels anys 70 a l'obra de Marx. Assenyala que les seues tesis "són encara indispensables, tot i que insuficients, per a entendre el capitalisme contemporani" i, que, per tant, "un feminisme anticapitalista no pot ignorar Marx". No obstant això, si que aprofundeix en els buits teòrics del pensador comunista, sobretot en el fet que no tinguera en compte el treball reproductiu, però també d'altres, com la confiança cega en la tecnologia o la necessitat de passar pel purgatori de la industrialització capita-

LLIBRE
El patriarcat del salari
Silvia Federici
Tigre de Paper, 2017
120 pàgines

lista com a fets alliberadors.

D'aquesta manera, Federici i altres feministes fan palesa la necessitat de posar al centre la reproducció de la vida, que evidencia que el sosteniment de la vida i del sistema capitalista s'està fent de manera invisible, és una tasca feminitzada i no remu-

nerada. Aquesta crítica té l'objectiu de "reproduir les nostres vides de maneres que reforcin els nostres vincles mutus i posin límits a l'acumulació de capital", des d'una perspectiva ecofeminista, al marge de l'estat i amb criteris de cooperació i formes col·lectives de decisió. ●

Conseqüències d'un món on treballin les màquines

Bart Grugeon | @barto3300

LLIBRE
Rudy Grutti
El mundo sin trabajo.
Pensando con
Zygmunt Bauman
Icaria Editorial, 2017
112 pàgines

Rudy Grutti, director del documental *In the Same Boat*, explica al llibre *El mundo sin trabajo* un dels grans reptes que ens tocarà afrontar les dècades vinents: l'automatització de l'economia mundial. La majoria de les feines que existeixen avui desapareixeran: activitats de l'àrea legal, redactors de continguts, pilots d'avió, venda i assistència per telèfon, comptables, agents comercials, treballadores al detall i moltes altres. En el seu llibre, Grutti aprofundeix en les conseqüències econòmiques d'aquest procés d'automatització a través de les veus d'especialistes que surten al documental.

El sociòleg Zygmunt Bauman, que va morir fa un any, agafa el protagonisme del llibre. Considera

que ens haurem d'adaptar en poc temps a una nova manera de viure, i necessitem urgentment organitzar un debat ampli sobre la relació entre tecnologies, el món laboral i el rumb de les societats. Sense definir com ha de ser aquest debat, Grutti fa una pinzellada de les idees que circulen sobre la societat del futur, on la feina ja no serà l'eix central: una renda bàsica universal, models empresarials cooperatius, models de col·laboració en un marc d'economia de comuns digitals que vagin substituint la producció capitalista... Bauman avisa, però, que la dificultat no és la falta de bones idees: "La pregunta més important en l'actualitat no és com fer aquest canvi de rumb de la societat, sinó: qui ho farà?". ●